

УДК 342.9

М. В. Калатур
кандидат юридичних наук,
доцент, докторант
Національної академії внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ СЛІДЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ ТА СЛІДЧИХ ПІДРОЗДІЛІВ У ДЕРЖАВНИХ ОРГАНАХ, ЯКІ ФУНКЦІОНУЮТЬ ДО ЙОГО СТВОРЕННЯ

Постановка проблеми. У процесі реформування системи органів досудового розслідування в Україні важливим довгоочікуваним кроком стало створення Державного бюро розслідувань. Закон України «Про Державне бюро розслідувань» [1] було прийнято ще в 2015 році, проте з моменту його ухвалення Верховною Радою і до призначення його керівника пройшло більше двох років. Наразі триває процедура конкурсного відбору кадрів. У той же час відповідно до Перехідних положень Конституції України [2] та внесених змін до Кримінального процесуального кодексу [3] вже 20 листопада 2017 року органи прокуратури де-юре втратили повноваження з розслідування злочинів, однак Державне бюро розслідувань фактично і досі не розпочало свою роботу.

Однією з причин гальмування практичного впровадження основних діяльності Державного бюро розслідувань є незавершеність і недосконалість адміністративно-правової бази його функціонування, необхідність внесення змін і доповнень в нормативні акти, що стосуються діяльності даного органу, а також їх гармонізації з іншими нормативно-правовими актами України. Це в підсумку свідчить про актуальність і своєчасність дослідження адміністративно-правового регулювання організації та функціонування слідчих підрозділів Державного бюро розслідувань та слідчих підрозділів у державних органах, які функціонують до його створення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти даної проблематики висвітлювали в своїх наукових працях О.А. Банчук, О.В. Ільченко, О.В. Климчук, Є.О. Крапивін, О.П. Левківська, Б.В. Малишев, Є.Д. Скулиш, О.С. Степанов, М.М. Чикалова та інші.

Невирішені раніше проблеми. Проте адміністративно-правове регулювання організації та функціонування слідчих підрозділів Державного бюро розслідувань та слідчих підрозділів у державних органах, які функціонують до його створення, досліджене фрагментарно, потребує подальших теоретичних досліджень з метою його практичного вдосконалення.

Метою даної статті є комплексне дослідження адміністративно-правового регулювання організації та функціонування слідчих підрозділів Дер-

жавного бюро розслідувань та слідчих підрозділів у державних органах, які функціонують до його створення.

Виклад основного матеріалу. Слід відмітити, що Перехідними положеннями Конституції України було визначено, що слідство в органах прокуратури повинно бути передано до іншого слідчого підрозділу. Планувалося, що прокуратура продовжуватиме виконувати функцію досудового розслідування до формування системи органів досудового розслідування і введення в дію законів, що регулюють їх функціонування [2]. Проте закон про створення Державного бюро розслідувань Верховна Рада ухвалила лише через 19 років – 12 листопада 2015.

І хоча ці перехідні положення діяли до 2001 р., фактично слідство залишалось в органах прокуратури до моменту набрання чинності нового Кримінального процесуального кодексу України [3]. Більш того, 14 жовтня 2014 р. був прийнятий новий Закон України «Про прокуратуру» [4], який визначив правові засади організації і діяльності прокуратури України, статус прокурорів, порядок здійснення прокурорського самоврядування, а також систему прокуратури України, і відповідно не передбачав проведення прокуратурою досудового розслідування в кримінальних провадженнях.

12 листопада 2015 року було прийнято Закон України «Про Державне бюро розслідувань», який 1 березня 2016 року набрав своєї чинності. Відповідно до положень ухваленого Верховною Радою Закону було передбачено, що слідчі підрозділи зберігатимуться в структурі органів прокуратури до того моменту, як розпочне свою діяльність Державне бюро розслідувань, але не пізніше 5 років із дня набрання чинності новим Кримінальним процесуальним кодексом, тобто до 20 листопада 2017 р. Так, згідно з ст.216 Кримінального процесуального кодексу [3] з 20 листопада 2017 року слідчі органи прокуратури втратили можливість відкривати провадження за підслідністю Державного бюро розслідувань. Відповідно урядовцями пропонувалося «перенести» цю дату на 1 вересня 2018 року – початок роботи Державного бюро розслідувань, проте воно й на сьогодні фактично не запрацювало.

Як бачимо, нагально необхідним є усунення законодавчих колізій і прийняття необхідних змін до законодавства України, які пришвидшать початок роботи Державного бюро розслідувань і уможливають його ефективну повсякденну діяльність.

Загалом слід зауважити, що Державне бюро розслідувань (ДБР) – це новий правоохоронний орган, на створення якого Україна чекала понад 20 років і зі стартом роботи якого функції досудового розслідування переходять від прокуратури до ДБР, а за прокуратурою залишається функція нагляду. Це і є стандартом об'єктивного та неупередженого розслідування [5].

12 листопада 2015 року було прийнято Закон України «Про Державне бюро розслідувань», який було підписано 14 січня 2016 року Президентом України, а 29 лютого Постановою Кабінету Міністрів №127 було утворено Державне бюро розслідувань. 10 травня було оголошено конкурс на посади Директора та заступників Директора Бюро, який тривав ще півтора роки. Лише 16 листопада 2017 комісія визначила переможців. У подальшому, 22 листопада Президент України підписав Указ №386/2017 про призначення Романа Труби Директором ДБР. 27 листопада – Наказами №20/с та №30/с Директор ДБР Роман Труба призначив Ольгу Варченко на посаду першого заступника Директора та Олександра Буряка – на посаду заступника Директора [6]. З цього часу і розпочався відлік часу для запуску ДБР, керівництво якого поставило амбітну мету – розпочати будівництво Бюро та роботу менше, ніж за рік, – без підтримки політичних інститутів, але з підтримкою громадянського суспільства та міжнародних партнерів.

Цікаво зауважити, що більшість експертів (56,8%) проведеного опитування «Державне бюро розслідувань: пріоритети роботи» пов'язують необхідність роботи ДБР з виконанням вимог Конституції України щодо обмеження функцій прокуратури, а також з підвищенням ефективності розслідувань злочинів, вчинених високопосадовцями, правоохоронцями та суддями. Адже передання органами прокуратури функції досудового розслідування триває ще з 1995 року, коли Україна взяла на себе відповідне зобов'язання перед Радою Європи. Такий тривалий перехідний період був, зокрема, пов'язаний з відсутністю органу, який міг би розслідувати кримінальні справи, підслідні прокуратурі [7, с. 2], із чим варто погодитися.

Наразі оголошено, що Державне бюро розслідувань відкриє перші провадження після обрання слідчих територіальних управлінь та призначення їх на посади. Як повідомив Директор ДБР Роман Труба 18 вересня 2018 р. під час засідання Комітету Міністрів Ради Європи у Страсбурзі, «Державне бюро розслідувань – це 1500 тисячі людей, кожен з яких має перемогти у відкритому конкурсі для того, щоб працювати в Бюро. Для того, щоб це

відбулося, ми оголосили найбільший в країні конкурс на 674 посади, який вже добігає кінця. Вже обрано 320 переможців конкурсу. Частина з них призначена на посаду. На завершальному етапі – співбесіди з кандидатами на посади слідчих територіальних управлінь Бюро. Потрібно близько місяця, щоб завершити цей конкурс» [8]. Серед інших кроків, потрібних для ДБР, не можна не наголосити на внесенні змін до Закону України «Про Державне бюро розслідувань», завершених формування територіальних управлінь тощо.

На сьогодні згідно чинного законодавства Державне бюро розслідувань є центральним органом виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції (ст.1 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12 листопада 2015 року № 794-VIII) [1].

Згідно зі ст. 2 Закону «Правові засади діяльності Державного бюро розслідувань» Державне бюро розслідувань у своїй діяльності керується Конституцією України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим та іншими законами України, а також іншими нормативно-правовими актами, прийнятими на їх основі [1].

У зв'язку з цим вважаємо доречним деталізувати адміністративно-правову базу організації та функціонування слідчих підрозділів Державного бюро розслідувань, яку становлять, передусім: 1) Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР; 2) Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI, Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III; 3) Закон України «Про Державне бюро розслідувань» від 12 листопада 2015 року; 4) Постанова Верховної Ради України від 17.05.2018 № 2429-VII «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань»; 5) Постанови Кабінету Міністрів України від 29.02.2016 р. № 127 «Про утворення Державного бюро розслідувань»; від 20.12.2017 р. № 1069 «Про затвердження Типового порядку проведення відкритого конкурсу для призначення на посади у Державному бюро розслідувань»; 6) Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.12.2017 № 938-р «Про погодження затвердження організаційної структури Державного бюро розслідувань»; 7) Накази Директора Державного бюро розслідувань від 14.02.2018 р. № 13 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу для призначення на посади у Державному бюро розслідувань»; від 26.06.2018 № 70 «Про внесення змін до Порядку проведення конкурсу для призначення на посади у Державному бюро розслідувань» тощо; 8) між-

народні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; 9) інші нормативно-правові акти у цій сфері.

На цій правовій основі Державне бюро розслідувань організовується і діє на засадах: 1) верховенства права, відповідно до якого людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю, а права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави; 2) законності; 3) справедливості; 4) неупередженості; 5) незалежності і персональної відповідальності кожного працівника Державного бюро розслідувань; 6) відкритості та прозорості діяльності Державного бюро розслідувань для суспільства та демократичного цивільного контролю, підзвітності і підконтрольності визначеним законом державним органам. Державне бюро розслідувань діє гласно тією мірою, що не порушує права і свободи людини і громадянина, не суперечить вимогам кримінального процесуального законодавства та законодавства про державну таємницю; 7) політичної нейтральності і позапартійності. Використання Державного бюро розслідувань у партійних, групових чи особистих інтересах не допускається. Діяльність політичних партій у Державному бюро розслідувань забороняється; 8) єдиноначальності у поєднанні з колективним способом реалізації окремих повноважень Державного бюро розслідувань. Принцип єдиноначальності не заперечує принципу процесуальної самостійності слідчого органу Державного бюро розслідувань (ст.3 Закону України «Про Державне бюро розслідувань») [1].

Саме на цих принципах Державне бюро розслідувань здійснює досудове розслідування злочинів, віднесених до підслідності Державного бюро розслідувань, на підставах та в порядку, встановлених законом (ст. 6 Закону). Зокрема, Державне бюро розслідувань вирішує завдання із запобігання, виявлення, припинення, розкриття і розслідування: 1) злочинів, вчинених службовими особами, які займають особливо відповідальне становище відповідно до частини першої статті 9 Закону України «Про державну службу», особами, посади яких віднесено до першої – третьої категорій посад державної служби, суддями та працівниками правоохоронних органів, крім випадків, коли ці злочини віднесено до підслідності детективів Національного антикорупційного бюро України; 2) злочинів, вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, заступником Генерального прокурора – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або іншими прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності детективів підрозділу

внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України; 3) злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військових злочинів), крім злочинів, передбачених статтею 422 Кримінального кодексу України (розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю, або втрата документів чи матеріалів, що містять такі відомості) [9] (ст. 5 Закону України «Про Державне бюро розслідувань») [1].

Варто зазначити, що відповідно до п. 4 ст. 216 «Підслідність» Кримінального процесуального кодексу України слідчі органів державного бюро розслідувань здійснюють досудове розслідування злочинів:

1) вчинених Президентом України, повноваження якого припинено, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, народним депутатом України, Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини, Директором Національного антикорупційного бюро України, Генеральним прокурором, його першим заступником та заступником, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, суддею, працівником правоохоронного органу, особою, посада якої належить до категорії «А», крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

2) вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, заступником Генерального прокурора – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або іншими прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України згідно з частиною п'ятою цієї статті;

3) проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини), крім злочинів, передбачених статтею 422 Кримінального кодексу України [9] (розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю, або втрата документів чи матеріалів, що містять такі відомості) [3].

Відповідно до покладених на нього завдань та у межах своєї компетенції Державне бюро розслідувань: 1) бере участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері протидії злочинності, вносить відповідні пропозиції на розгляд Кабінету Міністрів України; 2) здійснює інформаційно-аналітичні заходи щодо встановлення системних причин та умов проявів організованої злочинності та інших видів злочинності, протидію яким віднесено до компетенції Державного бюро розслідувань, вживає заходів до їх усунення; 3) припиняє і розкриває злочини, розслідування яких віднесено до компетенції Державного бюро розслідувань; 4) здійснює оперативно-розшукову діяльність та досудове розслідування злочинів, віднесених до підслідності Державного бюро розслідувань, на підставах та в порядку, встановлених законом; 5) здійснює розшук осіб, які переховуються від слідства та суду за злочини, розслідування яких віднесено до підслідності Державного бюро розслідувань; 6) використовує гласних і негласних штатних та позаштатних працівників на підставах та в порядку, встановлених законом, дотримуючись умов добровільності і конфіденційності цих відносин, матеріально і морально заохочує осіб, які надають допомогу в запобіганні, виявленні, припиненні і розслідуванні злочинів, віднесених до підслідності Державного бюро розслідувань; 7) розробляє і затверджує методику розслідування окремих видів злочинів; 8) вживає заходів щодо відшкодування завданих державі збитків і шкоди, забезпечує можливості для конфіскації коштів та іншого майна, одержаного внаслідок вчинення злочинів, у порядку, визначеному законодавством; 9) вживає заходів для повернення в Україну з-за кордону коштів та іншого майна, одержаних внаслідок вчинення злочинів, віднесених до підслідності Державного бюро розслідувань; 10) організовує забезпечення особистої безпеки осіб рядового і начальницького складу, державних службовців Державного бюро розслідувань та інших визначених законом осіб, а також захист осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, від протиправних посягань; 11) здійснює співробітництво з поліцейськими та іншими відповідними органами іноземних держав відповідно до законів та міжнародних договорів України; 12) забезпечує відповідно до законодавства додержання режиму захищеної законом таємниці та іншої інформації з обмеженим доступом, а також визначеного законом порядку

оприлюднення та надання доступу до публічної інформації та ін. [1].

Як бачимо, на Державне бюро розслідувань покладаються дуже важливі та відповідальні задачі й функції, які обумовлюють відповідний адміністративно-правовий статус працівників, вимоги щодо їх добору та кваліфікації тощо.

У зв'язку з цим цікаво зауважити, що для того, щоб слідчими Державного бюро розслідувань отримали можливість стати як досвідчені фахівці, так і кандидати без досвіду роботи, Законом України «Про Державне бюро розслідувань» встановлено квоти на посади в даному органі: у ДБР не повинно працювати більше 49% діючих слідчих інших правоохоронних органів (серед них – не більше 30% слідчих прокуратури) та не менше 51% осіб, які мають відповідний стаж роботи у галузі права. Цей баланс збережено при оголошенні конкурсів на посади слідчих Державного бюро розслідувань. І для того, щоб випускники вищих навчальних закладів також отримали можливість працювати в ДБР, у територіальних управліннях для однієї з категорій кандидатів на ці посади не встановлено стаж роботи [10, с. 20].

Більш того, для налагодження співпраці та забезпечення взаємодії Державне бюро розслідувань звернулось до Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства фінансів України, Національного антикорупційного бюро України, Державної служби фінансового моніторингу України. З низкою державних органів найближчим часом планується підписання угод про співробітництво. Зокрема, щодо доступу до інформаційних баз даних та інформаційних систем [10, с. 22].

На перший погляд, як слушно підкреслює М. Білоусенко, перед керівництвом Державного бюро розслідувань стоїть проста задача – укомплектувати штат і почати роботу Бюро. Але недосконалість законодавства створює загрозу зриву діяльності не тільки слідчих органів Бюро розслідувань, а й усієї правоохоронної системи країни. Адже наразі Генеральна прокуратура вже втратила свої повноваження розслідувати злочини, котрі підслідні ДБР, а всі працівники ДБР є виключно державними службовцями, тобто чиновниками [11].

У кулуарах Верховної Ради неодноразово підіймалося це питання. 13 березня 2018 народні депутати повернули на повторне перше читання після доопрацювання всі три законодавчі ініціативи – № 5395 (ініціатор – Микола Паламарчук), № 6430 (Урядовий); № 7450 (ініціатори – Мустафа Найєм та інші). Законопроекти стосувались уточнення підслідності ДБР, надання оперативним підрозділам та підрозділам внутрішнього контролю повноваження із здійснення оперативно-розшукової діяльності, зміна місцезнаходження територіальних органів для уникнення впливу з боку місцевої

влади тощо. Водночас проект Закону № 7450 передбачав передання повноважень з відбору керівництва ДБР із зовнішньої комісії до внутрішньої. Метою таких змін був своєчасний та ефективний конкурс на керівні посади [12, с. 3].

17 квітня профільний Комітет Верховної Ради підтримав допрацьовану редакцію проекту Закону №5395-д. Разом з тим, положення інших законопроектів не були враховані. Допрацьований проект передбачає низку необхідних для запуску ДБР положень, наприклад введення посади оперативного працівника або надання можливості притягнути до дисциплінарної відповідальності працівника ДБР. Водночас, він містив і «небезпечні» положення, а саме а) відмова від децентралізації, яка полягає у перенесенні територіальних управлінь до великих міст; б) встановлення кваліфікаційних вимог для регіональних керівників, які сприяють формуванню територіальних органів з колишніх працівників правоохоронних органів [12, с. 4]. І лише 17 травня 2018 року була прийнята постанова Верховної Ради України від 17.05.2018 № 2429-VII «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань» [13].

Висновки. Як бачимо, на сьогодні в Україні йде активний процес формування механізму адміністративно-правового регулювання організації та функціонування слідчих підрозділів Державного бюро розслідувань й відповідно вдосконалення адміністративно-правової бази, прийняття нових нормативно-правових актів та зміни/доповнення існуючих. Проте не можна не відмітити необгрунтовану пролонгованість даного процесу, що в більшості випадків пояснюється політичними чи лобістськими інтересами, що вважаємо неприпустимим, коли мова йде про правоохоронний орган такого спрямування. Це в підсумку стримує початок роботи вже три роки назад створеного органу,

на появу якого суспільство очікувало ще з часів прийняття Конституції України, і таким чином негативно впливає на рівень довіри громадськості.

Література

1. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 року № 794-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2016. № 6. Ст. 55.
2. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Кримінальний процесуальний кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013, № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88.
4. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 2-3. Ст. 12.
5. Державне бюро розслідувань. Хто ми і як працюємо. URL: <https://dbr.gov.ua/khto-mi-i-yak-mi-pracuyemo>.
6. Вже у вересні 2018 року ДБР планує розпочати перші розслідування. URL: <https://dbr.gov.ua/istoria>.
7. Результати опитування «Державне бюро розслідувань: пріоритети роботи». Авторський колектив. К. : Асоціація УМДПЛ, ЦППР, 2017. 8 с.
8. Р. Труба: ДБР запрацює в цьому році. Офіційний сайт ДБР. 19.09. 2018 р. URL: <https://dbr.gov.ua/news/rtruba-dbr-zapracyue-v-comu-roci>.
9. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.
10. Звіт про діяльність ДБР з грудня 2017 року по березень 2018 року. 2018. 30с. URL: https://dbr.gov.ua/sites/default/files/2018-04/report_web.pdf.
11. Білоусенко М. Державне бюро розслідувань: відкласти не можна, запустити! Українська правда. 27.04.2018. URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2018/04/27/7178799/>.
12. Інформаційний бюлетень про реформу органів правопорядку в Україні. Вип. 6: березень-квітень 2018 року. К. : Асоціація УМДПЛ, ЦППР, 2017. 8 с.
13. Постанова Верховної Ради України від 17.05.2018 № 2429-VII «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення діяльності Державного бюро розслідувань». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2429-19>.

Анотація

Калатур М. В. Адміністративно-правове регулювання організації та функціонування слідчих підрозділів державного бюро розслідувань та слідчих підрозділів у державних органах, які функціонують до його створення. – Стаття.

У статті обґрунтовано, що на сьогодні в Україні йде активний процес формування механізму адміністративно-правового регулювання організації та функціонування слідчих підрозділів Державного бюро розслідувань й відповідно вдосконалення адміністративно-правової бази, прийняття нових нормативно-правових актів та зміни/доповнення існуючих. Наголошено на необґрунтованій пролонгованості даного процесу, наявних недоліках законодавства. Деталізовано адміністративно-правову базу організації та функціонування слідчих підрозділів Державного бюро розслідувань. Охарактеризовано положення основних нормативно-правових актів у цій сфері.

Ключові слова: Державне бюро розслідувань, ДБР, адміністративно-правове регулювання, досудове розслідування, слідчі підрозділи, органи прокуратури, перехідні положення.

Аннотация

Калатур М. В. Административно-правовое регулирование организации и функционирования следственных подразделений государственного бюро расследований и следственных подразделений в государственных органах, функционирующих в его создании. – Статья.

В статье обосновано, что сегодня в Украине идет активный процесс формирования механизма административно-правового регулирования организации и функционирования следственных подразделений Государственного бюро расследований и соответственно совершенствования административно-правовой

базы, принятия новых нормативно-правовых актов и изменения/дополнения существующих. Отмечены необоснованная пролонгированность данного процесса, имеющиеся недостатки законодательства. Детализировано административно-правовую базу организации и функционирования следственных подразделений Государственного бюро расследований. Охарактеризованы положения основных нормативно-правовых актов в этой сфере.

Ключевые слова: Государственное бюро расследований, ГБР, административно-правовое регулирование, досудебное расследование, следственные подразделения, органы прокуратуры, переходные положения.

Summary

Kalatur M. V. Administrative and legal regulation of the organization and functioning of investigating units of the State Bureau of Investigations and Investigation Departments in state bodies that were functioning before its creation. – Article.

The article substantiates that today in Ukraine there is an active process of forming the mechanism of administrative and legal regulation of the organization and functioning of investigating units of the State Bureau of Investigations and, accordingly, improving the administrative and legal framework, adopting new legal acts and amending / supplementing existing ones. It is emphasized on the unjustified prolongation of this process, the existing shortcomings of legislation. The administrative and legal basis of the organization and functioning of investigating units of the State Bureau of Investigations is detailed. The provisions of the basic legal acts in this area are described.

Key words: State Bureau of Investigations, DBI, administrative and legal regulation, pre-trial investigation, investigative units, prosecutor's offices, transitional provisions.